

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Αιτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ

ΕΝ τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν ἀριθμῷ ἐδημοσιεύσαμεν ἔθρον ἐν ᾧ κατεδεικνύμεν τὰ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως τῆς Κυριακῆς ἀγαθὰ. Συνεχίζοντες σήμερον τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, εἰδικώτερον πραγματευόμεθα περὶ τοῦ ἀτυχοῦς τυπογράφου, τοῦ θεράποντος τῆς εὐγενεστέρως τῶν τεχνῶν, ὃν αἱ περιστάσεις ἐταπεινώσαν σήμερον καὶ ἐξηυτέλισαν καταστήσασαι αὐτὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ χειρώνακτος ὑποδέεστορον. Ὁ μετερχόμενος οἰανδῆποτε τέχνην ἢ ἐπιστήμην ἀπολαύει τοῦ δικαίωματος τῆς ἀναπαύσεως κατὰ τὴν Κυριακὴν, ἀλλ' ὁ σημερινὸς τυπογράφος ἐν Ἀθήναις, κατεδικάσθη νὰ ἐργάζηται νυχθημερόν, στερούμενος καὶ αὐτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰψίστου δωρηθείσης τοῖς πᾶσιν ἀναπαύσεως ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι ὁ συντελὼν πρὸς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ ἐργάτου τούτου εἶναι ὁ φιλόδημος, ὁ ἠθικολόγος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν ἀπροσταυμένων καὶ πασχόντων, ὁ κέρβερος οὕτως εἰπεῖν τῶν ὕλικῶν καὶ ἐθνικῶν προνομίων τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ. Ἐπασχολῶν οὕτως αὐτὸν νυχθημερόν ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸν μόνον χρόνον καθ' ὃν ἠδύνατο, ἐκτελῶν τὰ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν οἰκογένειαν καὶ αὐτὸν καθήκοντα, τὰς μὲν διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις ν' ἀναπτύξῃ τὰς δὲ σωματικὰς ν' ἀνακουφίσῃ. Ἐργαζόμενος ὅμως τὴν Κυριακὴν παραβαίνει τοὺς κανόνας τῆς φύσεως καὶ βαθμῶδον θέλει καταντήσῃ ἀχρηστος, ἐπὶ δὲ τούτοις παραβαίνει τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, οὐ τὴν ἀποδοκιμασίαν. θέλει τάχιον ἢ βράδιον ὑποστῆ. Ἀλλὰ καὶ φθειρῶν τὴν υγίαν αὐτοῦ, θέλει γηράσῃ ἐν νεότητι, τυφλωθῆ καὶ καταντήσῃ, τοῦ χρόνου παρερχομένου, παράλυτος, οὕτω δὲ ὁ Ἐκδότης θέλει εὐρεθῆ ἄνευ ἰκανῶν ἐργατῶν καθότι οὐδεὶς νοήμων θέ-

λει καταδικάσει αὐτὸν εἰς ἔργον ἐξ οὗ οὐδὲν πλέον προσδοκᾷ, εἰμὴ πρόωρον καὶ σκληρὸν θάνατον.

Ἡ ΑΘΗΝΑΪΣ ὅθεν ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν μελῶν καὶ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Γουτεμβέργιου ἐταιρίας, πρὸς δὲ καὶ τῶν Ἐκδοτῶν τῶν ἡμερησίων φύλλων, ὅπως ἅπαντες συντελέσωσι εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐργασίας τοῦ ἐργάτου τυπογράφου, καὶ τοῦτο, ἔστωσαν βέβαιοι, θέλει ἀποθῆ πρὸς ὠφέλειαν καὶ τοῦ Ἐκδότου, ὅστις ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ ἐντίμου αἰσθήματος προμαχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ χριστιανισμοῦ οὐ ἐσμὲν ὀπαδοί.

ΠΩΣ ΠΡΟΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ Καζαμίας ἐν προτέροις χρόνοις καὶ νῦν ἔτι ἐν Ἑλλάδι ἐστὶ τὸ μέσον δι' οὗ ἡ δῆλωσις τοῦ καιροῦ πρὸ ἐνός ὀλοκλήρου ἔτους γίνεται, προλεγομένων τοῦ ψύχους καὶ τῆς θερμότητος, τῆς ξηρασίας καὶ βροχῆς. Ἀλλ' ὁ Καζαμίας, καλὸς ἐνόησε ὡς καὶ οἱ γινώσται τοῦ καιροῦ χωρικοί, δὲν ἦσαν πάντοτε ἰκανοὶ νὰ μεταδώσουν ἀκριβῆ πληροφορίαν. Οὕτω ἐν Ἀμερικῇ παρηγωνίσθησαν οἱ τοιοῦτοι κήρυκες διὰ κανονικοῦ συστήματος σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καιροῦ δι' οὗ ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἀμερικῇ ἀπὸ τοῦ Μαίνε μέχρι τῆς Καλιφορνίας γνωρίζεται ὁ καιρὸς εἰς τὸν ναύτην παρὰ τὰς βραχῶδεις ἐπικινδύνους ἀκτὰς, εἰς τὸν γεωργὸν ἐπαγρυπνοῦντα τὰ σπαρτὰ του, καὶ ἀναμένοντα ἡμέρας καλὰς πρὸς ἀποθήκευσιν αὐτῶν καὶ εἰς τὸν ὀδοιπόρον, ἐπιθυμοῦντα τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὀδοιπορίας του ὑπὸ αἴθριον οὐρανόν.

Ὁ λόγος δι' οὗ αἱ προφητεῖαι αὐταὶ εἰσι τοσοῦτον ἀληθεῖς ἐστὶν ἀπλοῦς ὁ καιρὸς αὐτὸς λέγει εἰς τὸν παρατηρητὴν τί μέλλει νὰ πράξῃ, ὀλίγον τι πρότερον, ὁ δὲ τηλεγράφος ἀποστέλλει τὴν εἰδήσιν ἐφ' ἧπασαν τὴν χώραν, ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου ἐν Βασιγχετῶν.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα τρώντι ἔχει βάρος, ὡς τὸ ὕδωρ ἢ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΙΡ ΓΑΡΝΕΤ ΓΟΛΣΕΛΕΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΑΡΕΧΟΝΤΕΣ σήμεραν τὴν εἰκόνα τοῦ πρώτου ἀγγλοῦ διοικητοῦ τῆς νήσου Κύπρου, νομίζομεν ὅτι θέλομεν εὐαρεστήσει τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἐκτίθεντες καὶ σύντομον αὐτοῦ βιογραφίαν.

Ὁ σὶρ Γάρνετ ἐγεννήθη τῷ 1833 ἐν Gloden Bridge

μοις. Τῷ 1852 ἐπολέμουν τοὺς Βιρμάνους, ἐν τῇ χώρᾳ δ' αὐτῶν πρῶτον ὁ σὶρ Γάρνετ εἶδε μάχην, μόλις σωθεὶς μάλιστα ἐκ σπουδαίου κινδύνου. Ἦρχε ποτὲ σώματος εἰς ἐφοδὸν διαταχθέντος ὁ συναδελφός αὐτοῦ βληθεὶς ὑπὸ σφαίρας ἔπεσε νεκρός, καὶ αὐτὸς ἔπεσε χαμαὶ πληγωθεὶς λίαν ἐπικινδύνως· διὰ τῆς μίας ὅμως χειρὸς ἐπροσπάθησε νὰ σταματήσει τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος, ἐνῶ διὰ τῆς ἐτέρας ἐκάλεε τοὺς ἀνθρώπους

House, κομητεία τοῦ Δουβλίνου τῆς Ἰρλανδίας, καὶ εἶναι υἱὸς τοῦ ταγματάρχου Γόλσελεῦ. Φυσικῶς ὄθεν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὰ στρατιωτικὰ ἐτράπη. Τῷ 1852, ἤτοι ἐν 19ῳ ἔτει τῆς ἡλικίας του διωρίσθη ἀνθυπασπιστὴς ταχθεὶς διὰ τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν. Οἱ Ἄγγλοι σεμνύονται ὅτι εἶναι εἰρηνοφιλοῦς λαός, καὶ ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διατελοῦσιν ἐν πολέ-

του. Πολλὸς καιρὸς παρήλθε μεχριστοῦ ἀναλάβει τὴν συνήθη ὑγείαν καὶ ῥώμην. Ἄμα ὡς ἀνέλαβε εὐρίσκομεν αὐτὸν λοχαγὸν ἐν τῷ κριμαϊκῷ πολέμῳ, καὶ ὑπηρετοῦντα ἐπὶ τῶν πολιορκητικῶν ἐργασιῶν τῆς Σεβαστουπόλεως. Εὐρέθη ἐν μιᾷ περιπτώσει — τὴν φοβερὰν νύκτα τῆς 7 Ἰουνίου 1855 — ἐν μέσῳ σωρείας φονευμένων, καὶ ἐξελήφθη ὡς νεκρός. Εὐτυχῶς ὅμως

ἡ φύσις καὶ οἱ ἰατροὶ τὸν ἀνέρρωσαν. Ὑπηρετήσε κατὰ τὴν ἐν Ἰνδίας ἐπανάστασιν καὶ ἐν Σινικῇ. Τῷ 1867 ὑπηρετήσεν ἐν Καναδᾷ ἐνθα καὶ ἐνυμφεῦθη τὴν Λουίζαν Ἐρσκιν.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Γόλσελεῦ εἶναι ἀρχαιοτάτη ἀνερχομένη ἕως τοῦ ἔτους 1211.

Ἡ ΝΥΞ ΚΑΙ Αἱ ΜΟΪΡΑΙ

Ἡ παρούσα εἰκονογραφία ἔργον τοῦ διασήμου Δανοῦ καλλιτέχνου Καρστενσιου (Carstens), ἐν ᾧ ἡ ἁρμονία ὑπάρχει ἢ φαντασία τῶν νεωτέρων πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, εἰκονίζει τὴν Νύκτα καὶ τρεῖς θυγατέρας αὐτῆς, τὰς Μοῖρας.

Τρεῖς ἦσαν κατὰ Ἡσίοδον αἱ Μοῖραι, ἡ Κλωθῶ, ἡ Λάχεσις καὶ ἡ Ἄτροπος καὶ παρίσταντο ὑπὸ μὲν τῶν ποιητῶν γράται δυσειδεῖς, ὑπὸ δὲ τῆς τέχνης ἐν με-

ταγενεστέροις χρόνοις γυναῖκες σεμνόταται. Ἐκ τῶν Μοιρῶν ἡ μὲν Κλωθῶ παρίσταται φέρουσα ἄτρακτον, δι' ἣς πλέκει τὸ νῆμα ἐκάστου ἀνθρώπου, ἡ Λάχεσις κρατοῦσα κύλινδρον, ἐφ' οὗ εἶνε γεγραμμένοι τῶν ἀνθρώπων αἱ τύχαι ἤδη μειοῦσα ἐπὶ σφαίρας τὸ πεπρωμένον, ἡ δὲ Ἄτροπος κόπτουσα διὰ τῆς ψαλλίδος τὸ νῆμα, ὅτε ὁ ἀνθρώπος ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ ἢ κρατοῦσα σταθμὰ καὶ δεκνύουσα τὴν ὄραν τοῦ θανάτου.

Ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη εἶνε σκοτεινὴ καὶ κεκρυμμένη, ὁ μῦθος ἐπλασε τὰς Μοῖρας θυγατέρας τῆς Νυκτὸς καὶ κατέκλεισεν αὐτάς ἐν σκοτεινῷ σπηλαίῳ, συμβόλῳ τοῦ σκότους, ὅπερ καλύπτει τὸ μέλλον, τοῦ ὁποίου αὐταὶ ἐνθον τὴν πορείαν. Τῶν Μοιρῶν αἱ ἀποφάσεις ἦσαν ἀμετάτρεπτοι καὶ οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ αὐτάς νὰ κόψωσι τὸ νῆμα καὶ νὰ στερήσωσι τὴν περαιτέρω ἐπὶ τῆς γῆς πορείαν τοῦ ἀνθρώπου.

Αἱ ΔΥΟ ΚΑΘΡΟΝΟΜΙΑΙ.

[Συνέχεια καὶ τέλος].

«Εἰκοσι πέντε σήμεραν,» εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος Στρόγγος, βλέπων ἀπὸ τῆς τραπέζης τὴν μητέρα καὶ ἀδελφὴν του. Ἦτο ἐσπέρας καὶ ἐκάθητο εἰς ἐν καθαρὸν καὶ καλῶς διασκευασμένον δωμάτιον. Ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ ἔρραπτον, ὁ δὲ Ἐδουάρδος ἀνεγίνωσκεν. Ἡ οἰκία τὴν ὅποιαν κατεῖχον, δὲν ἦτο ἐκείνη ἡ παλαῖα ἢ ἀχαρὶς, ἐξ ἧς εἶδομεν κηδεῖαν ἐξερχομένην πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν, ἀλλ' εὐάρεστος κατοικία μεγαλειτέρα κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ καλῶς διευθετημένη. Ἡ κυρία Στρόγγου ὕψωσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐκύτταζε περιπαθῶς ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν υἱὸν της.

«Πόσον ταχέως παρέρχονται τὰ ἔτη,» εἶπεν, «Ἐἰκοσι καὶ πέντε, μοὶ φαίνεται, ὅτι χθὲς ἦσο παιδίον.»

«Περμένω ἐπίσκεψίν τινα ἀπόψε,» εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος.

«Τίνος;» ἠρώτησεν. «Τοῦ κυρίου Κάμπελ. Ἐνῶ ἀνεχώρουν ἀπόψε, με ἠρώτησε τοῦ κατόικου, λέγων, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μοὶ ἐμιλήσῃ περὶ ὑποθέσεώς τινος, καὶ ὅτι ἤθελε νὰ ἔλθῃ, ἵνα με ἐπισκεφθῇ.»

Τὴν στιγμήν ταύτην, ὁ κώδιον ἐσήμανε. Μετ' ὀλίγας στιγμῆς ἤλθέ τις, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἐδουάρδον ὅτι κύριός τις ἦτο κάτω, καὶ ἐπεθύμει νὰ τὸν ἴδῃ. Οὗτος ἦτον ὁ κύριος Κάμπελ.

«Ἐχετε μίαν οἰκίαν πολὺ εὐάρεστον, Ἐδουάρδε,» εἶπεν ὁ κύριός του, ἅμα ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ νέου.

«Μάλιστα, κύριε, κατοικοῦμεν ἀρκετὰ καλά.»

«Πῶς ἔχει ἡ μήτηρ σας;»

«Πολὺ καλά, σὰς εὐχαριστῶ, κύριε.»

Μετὰ διακοπὴν ὀλίγων στιγμῶν, εἶπεν ὁ κύριος Κάμπελ· «Μέλλω νὰ κάμω μεταβολὰς τινάς, εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις μου, αἵτινες ἐσχάτως ἠῤῥῆσαν τόσον πο-

εισέδυσεν εἰς τὴν μητρικὴν καρδίαν, ἐνῶ ἐσκέπτετο τοιοῦτοτρόπως περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς.

«Φοβοῦμαι,» εἶπε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς, ἐνῶ ἐκάθητο καὶ ἐσκέπτετο περὶ τοῦ Κερόλου, ὅτι δὲν ἐπράξαμεν ὀρθῶς ἀκολουθήσασαι κατὰ γράμμα τὴν συμβουλὴν τοῦ κυρίου Χάρδη. Ἐάν ὁ ἀδελφός σου εὐρίσκηται ἄνευ χρημάτων, καὶ μεταξύ ξένων, τί ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ; Πῶς δύναται νὰ ζήσῃ; Τί θέλε γείνει, ἂν ἐπραττεν ἀπελπιστικὴν τινὰ πράξιν; Φρίτω, ὅταν τὸ συλλογίζομαι, ἡ ἰδέα αὕτη μὲ κατεῖχεν ὅλην τὴν νύκτα, δὲν ἠδυνήθην νὰ κοιμηθῶ οὐδὲ μίαν ὥραν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ κώδων τῆς θύρας ἐσήμανεν, ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ ἠκραύζοντο σιωπηλαί, ἐνῶ ὁ ὑπρέτης ἀπεκρίνετο, εἰς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμνε τις κάτω. Δὲν ἤκουσαν τὴν θύραν κλειομένην, ἀφοῦ ἠνοιχθῆ, ἀλλὰ τὰ βήματα τοῦ ὑπρέτου, ἐπανεληθόντος, ἐδήλουν, ὅτι ἦτο ἀγγελιοφόρος τις κάτω ἀναμένων ἀπάντησιν. Οὗτος ἦλθε κρατῶν ἐπιστολὴν εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ εἶπεν, ἐνῶ τὴν ἐνεχειρίζεν εἰς τὴν κυρίαν Ῥεῖνόρου.

«Τηλεγράφημα, κυρία, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίζῃ, ἂν θὰ κάμῃτε ἀπάντησιν.»

Ἐπιθανάτιος ὠχρότης ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Ῥεῖνόρου, ἅμα ἔλαβε τὸ ἐγγράφον, καὶ τὸ ἠνοίξε μὲ χεῖρας τρεμούσας ὡς τὸ φύλλον. Ἡ ἀναπνοὴ τῆς ἔπαυσε πρὸς στιγμὴν, ἔπειτα δὲ μετὰ φωνὴν ἀγωνίας, ἡ κυρία Ῥεῖνόρου ἔπεσεν εἰς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τῆς καθέδρας τῆς, καὶ ἔχασε πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τηλεγράφημα ἔπεσεν ἀπὸ τὰς χεῖράς τῆς, ἡ Ἄγνη τὸ ἀνήρπασε καὶ τὸ ἀνέγνωσεν ἐν ἀκαρεῖ. Ὁ ἀδελφός τῆς ἀπέθανεν. Μία σφαῖρα ἐτελειώσε τὴν πυρετώδη ζωὴν του, ἂν καὶ διὰ τίνων χειρῶν ἡ θανατηφόρος σφαῖρα διεπέρασε τὴν καρδίαν του, τὸ τηλεγράφημα δὲν ἔλεγεν. Ἄλλ' ἡ λυπηρὰ ἀλήθεια ἔφθασε λίαν ταχέως—ἔπεσε διὰ τῆς ἑαυτοῦ βιαίας χειρός. Οὕτω τὸ κληροδόμημα τοῦ πατρὸς του ἐγένετο εἰς αὐτὸν κατάρτα ἀντὶ εὐλογίας. Ἐάν ἐλάμβανεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸ καὶ ὀρθὰς ἀρχάς, νοῦν ἐπιμελῶς ἀνεπτυγμένον, καὶ ἕξις φιλεργίας, ὁ πλοῦτός του ἠδύνατο νὰ γείνῃ μέσον τῆς ἰδίας αὐτοῦ εὐτυχίας καὶ χρησιμότητος εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ τὰ χρήματα ἄνευ τούτων ἦσαν εἰς αὐτὸν, ὡς εἶναι καὶ εἰς πάντα ἄλλον, δύναμις τις πρὸς τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ καλοῦ.

Εἶναι ἄρα γε ζήτημα, ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων κληροδοτημάτων ἦτο τὸ καλλίτερον; Εἶναι ζήτημα, ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ νέου ἐκείνου, ὅστις ἔχει τὸν κόσμον ὅλον ἐνώπιόν του, βραχίονας ἰσχυροῦς, νοσηροσύνην καὶ φιλοτιμίαν, ὅτι θέλει εὐχάσει εἰς ὑψηλὰς θέσεις, εἶναι ζήτημα ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ πατρὸς, ὅστις ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του, ὅτι θέλει προθυμοποιηθῆ νὰ προμηθεύσῃ εἰς αὐτὰ τὸ ὑψιστον ἀγαθόν; Οὐχὶ βεβαίως!

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Οἱ χαρακτῆρες τῶν γυναικῶν τῆς Νικησίας εἰσὶ κανονικοὶ καὶ ἀξιοπρέπειαν ἐμφαίνουσι, δεικνύοντες τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο τὸ ἰδιάζον εἰς τὴν φυσιγνωμίαν ἐν τοῖς

ἔργοις τῶν Ἑλλήνων ἀριστοτεχνῶν. Κατέχουσιν αὐτὰ τὸ πολύτιμον μουσικὸν νὰ δίδωσι μελανὸν χρώματισμόν εἰς τὰς λευκοτάτας τρίχας, βάφουσι δὲ καὶ τὰς ὀφροὺς διὰ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὰ λαμπρότερα χρώματα ἔχουσι τὰ φορέματα αὐτῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐσθῆς εἶναι πάντοτε ἐξ ἐρυθροῦ ἢ πρασίνου μεταξωτοῦ ὑφάσματος χρυσοῦ κεντημένη, ἐρυθρὰς περισκελίδας καὶ κίτρινα ὑποδήματα, μὲ ἐμβάδας ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Περὶ τὸν λαιμὸν καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἤρτηνται ἀπειρα χρυσοῦ νομίσματα, ἀλύσεις καὶ ἄλλα κοσμήματα.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ

Αἰσώπειος μῦθος.

Ἐ' ἓνα δάσος μακρὸν,
ἔαπλωμένος ἰσομάτο
—πάνω ἰς τὸ χορταρικόν,
ἓνας λέων κ' ἐβρυχάτο.

Ἐἶχε ῥάβδους μεγάλους
καὶ οὐδένα ἐφοβέτο.
Ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους
δυνατὸς ἐκείνος ἦτο.

Εἰς τὸν ὕπνον τοῦ δ' ἐπάνω
ῥγαίνει ἓνας ποντικὸς.
—«Τώρα γ' ὅτι νὰ τοῦ κάνω
εἶμαι καταμοναχός.»

Οὕτω εἶπεν ὁ κύριος μῦς
κ' εἰς τοὺς ῥάβδους ἐμβαίνει
τοῦ κύριου λέοντος εὐθὺς
καὶ ὡς μίαν ὥραν μένει.

Ἀλλὰ ἔξαφνα πηδᾷ
καὶ σηκώνεται ὀλέων,
καὶ ἀρχίζει νὰ μαδᾷ
τὸ ποντικόν! πᾶσι πλέον.

Τὸ πᾶσις λοποθυμᾷ
καὶ τοῦ ζήτους τὴ χάρι
νὰ τοῦ δώσῃ λουθηρᾷ.
Ἄλλ' ὁ λέων μὲ καμάρι

Τάβλεπε κ' ἐχαίρετο
καὶ δι' αὐτὸ ἐπαίρετο.

Ὁ δὲ ποντικὸς σιωθεὶς
—«Νὰ σοῦ πῶ κύριε λέων λέγει,
ἂν ποτ' ἐλευθερωθεῖς...
—καὶ ἀρχήσεις νὰ κλαίγῃ—

«Ἐὰ σὶ σώω—εἰδὼν τύχη
κ' ὑποπέσῃς εἰς παγίδα.
εἶνε δὲ κοινὴ ἡ τύχη
καὶ ἰς τὸ μέλλον ἔξ' ἐλπίδα.»

Ὁ δὲ λέων μὰς καγγάσας
τὸν ἀρνήσει τὸν καυμένον.
Ἐκεῖνος δὲ τὸν δρόμον πιάσας
τότ' ἀρχίζει ἀνασπώνων.

Ἐκτοτε καιρὸς παρῆλθε
καὶ ὁ λέων συνελήφθη
εἰς τὴν δένδρον δὲ ἀπὸ κήφης
καὶ ἐδέθη* ὅτε ἤλθε

ἐν καιρῷ νυκτὸς ποντικῆι
ἀναβάν δὲ σὺν δεινῆι
ἤρχισεν τὸ σάκα τοῖκι
καὶ τοῦ κόπτει τὸ σχοινί.

καὶ τοῦ λέγει: «Ἄν οὐ λέων
ἔχῃς δύναμι μεγάλη
ἔγωγ' ἔχω περιπλέον
καὶ σοῦ σώζω τὸ κεφάλι.»

Ἐκαστος λατῶν νοεῖ
τί ὁ μῦθος μὰς δηλεῖ.

ΠΑΝΤΕΑΝΣ Ι. ΒΕΣΣΗΣ.

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ, πρωτότυπον κείμενον. Τόμος Α'. Ευαγγέλια κατὰ Ματθαῖον καὶ κατὰ Μάρκον. Πωλεῖται παρ' ἅπασιν τοῖς Βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδός—**Δραχ. 5.**

ΚΥΡΙΑΚΗ, ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς υἰείας καὶ τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν ὑπὸ Κερόλου Χίλλ, μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ W. E. Γλάδστονωσ.—**Μετὰφρασις** ἐκ τοῦ πρωτοτύπου.—Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδός.—**Λεπτ. 50.** Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πλέον τῶν 10 ἀντιτύπων ἀνά λεπτ. 30.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀθηναϊδός παρακαλεῖ τοὺς μεταβάλλοντας κατοικίαν νὰ εἰδοποιῶσιν αὐτὴν πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.